

Dešimtas Poezijos pavasaris Pilaitėje



Dešimtąjį kartą Poezijos pavasario paukštė nusileido Pilaitės miškelyje, išskleidė savo sparnus ir leido dar kartą pasidžiaugti Josios artima draugija. Ne tik priminė, kad tokia yra, bet dar ir parodė, – dar labai gaji esanti. Pati pačiulbėjo, įkvėpė pačiulbėti pilaitiškius ir svečius, kuriems nesvetimas polėkis pačiulbėti iš sielos gelmių. Pabuvo keletą valandų, pamalonino savo būvimu ir nuplasnojo į savo įprastą būvimo vietą, kurioje amžinasis poezijos pavasaris. Ten amžinai žydi ir amžinai garma ir nesibaigia pakylėto žmogaus sielos čiulbėjimo versmė.

Dalia Tarailienė, be kurios neišsiverčia nė vienas svarbesnis Pilaitės bendruomenės renginys, pakvietė šios bendruomenės pirmininkę Janiną Gadliauskienę žodžiui.

Pirmininkė paskelbė, jog tai 48-asis Poezijos pavasaris Lietuvoje, o Pilaitėje jau 10-asis. Jis skirtas didžiajam lietuvių poetui Maironiui bei visiems širdyje dainuojantiems „Lietuva brangi“:



Jaunosioms šventės dalyvėms įžiebus aukurą, susijungus Buivydiškių folkloriniam ansambliui „Verdenė“ ir Pilaitės dienos centro „Diemedis“ senjorams šiai dainai, prie

kurių prisidėjo ir visi kiti šios šventės dalyviai, Pilaitėje prasidėjo jubiliejinis poezijos pavasaris:



Šį kartą neužderėjo oficialiame lygmenyje poetais paženklintų svečių. Iš tokių tik Gintautas Iešmantas. Jis Pilaitės miškelyje lankosi nebe pirmą kartą ir savo eilėmis prisideda, kad šioje vietoje kiekvieną pavasarį būtų uždegamas aukuras, o jame spragsėtų šventa protėvių ugnis, kurios spragsėjimas ir neįkyrus dūmas sujungtų su gimto žodžio versmėmis ir leistų pasijusti vieno ir labai svarbaus – Lietuviško medžio – šakomis, ant kurių nesibodi nutūpti įkvėpimo pagautos sielos – mūsų žemės oficialiai įteisinti ir neįteisinti dainiai:



Betgi Poezijos paukštei nemotais: oficialiai įsiteisinęs ar neįsiteisinęs poetas. Svarbu, kad gimtasis žodis sruvena kūrėjo gyslomis ir prasiveržia pačiomis keisčiausiomis ištarmėmis, kurias įprasta vadinti sparnuota žodine kūryba. Tokių kūrėjų Pilaitė turi ne vieną ir ne du:



Jau devintą kartą iš eilės apie 40 pilaitiškių pateikia savo eilių ir miniatiūrų vietinės reikšmės Poezijos pavasario rinktinei išleisti. Jos sudarytoja dr. Angelė Šarlauskienė paskaitė vieną iš daugelio šioje knygelėje Maironiui skirtų eilių. Anot jos, ši rinktinė pavadinta „Be tavęs aš paukštis besparnis“ ir kiekvienam individualiai palikta į jį įdėti savo išgyvenamą prasmę:



Dalia Tarailienė tarsi praskėlė laike nišą ir suartino Maironį su dabartiniais laikais, kuomet jis sėdi kaip koks Rūpintojėlis Neries ir Nemuno santakoje, dūmoja ir tarsi pats klausosi šių dienų Lietuvos gyventojų, kuriais pabuvo ir patys pilaitiškiei, ir jų svečiai. Tai artimų mikrorajonų – Karoliniškių ir Žvėryno – poetai, kurie pateikė eilių šiam pavasariui skirtai knygelei. Beje, knygelė be paramos iš šono vargiai būtų pasirodžiusi. Ją, kaip keli metai iš eilės, parėmė Pilaitėje išrinktas Seimo narys Paulius Saudargas. Pirmą kartą knygelės išleidimą parėmė ir Vilniaus tarybos nariai: Violeta Padolskaitė ir Vytautas Benkunskas.

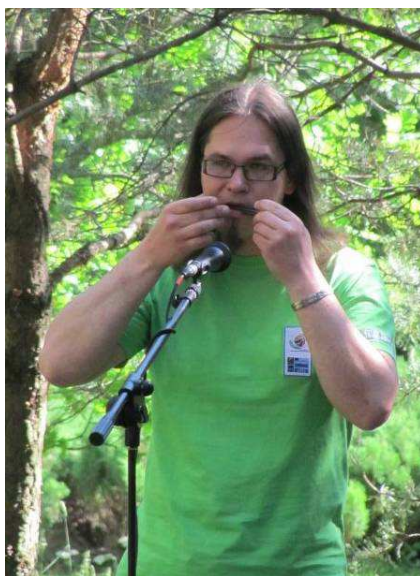
Ši Poezijos pavasarį Pilaitėje pagerbė aktorės: Gražina Urbonaitė:



ir Diana Anevičiūtė-Valiušaitienė:



Aktorių lūpomis skambėjo Maironis, Justinas Marcinkevičius, Rabindranatas Tagorė. Pastarasis, kaip pastebėjo dažnas Poezijos pavasarių Pilaitėje dalyvis poetas ir naujovių šioje kūryboje įgyvendintojas Julius Žėkas, kaip ir Maironis neseniai būtų šventęs 150-ąsias gimimo metines:



Nepamiršta ir Tautiška giesmė. Prisimintos šia tema aktyvaus Pilaitės bendruomenininko, rūpestingo piliečio ir poetiškos sielos žmogaus Vytauto Pelakausko eilės. Virpančiomis lūpomis jis skaitė savo eilėraštį „Kudirkos pasiilgimas“, atspausdintą ant šiam poezijos pavasariui skirtos knygelės „Be tavęs aš paukštis besparnis“ viršelio

kaip itin aktualų dabartinei Lietuvai. Po šio eilėraščio, visiems atsistojus, kartu užtraukta Tautiška giesmė.

Už nuopelnus ginant Pilaitės mišką nuo išskirtimo, kurio vietoje turėjo atsirasti nedaugeliui prieinami golfo aikštynai, bei 50-čio proga Vytautas Pelakauskas pagerbtas ąžuolo vainiku:



Šis žmogus labai kuklus. Jis kalbėjo, jog šis miškas, kuris pradėtas gelbėti 2002 metais, ne jo vieno gelbėtas. Jis išgelbėtas ir buivydiškiečių, ir karoliniškiečių, ir žvėryniečių, galiausiai visų vilniečių pastangomis. Tad jam skirtas vainikas, anot jo, gali būti uždėtas kiekvienam tokiam miško kaip ir jis gynėjui.

Karoliniškietis Vincas Červokas – miškininkas, miškų saugojimui ir puoselėjimui paskyręs visą gyvenimą, ne tik paskaitė savo eilių, bet kai kurias ir sudainavo:



Jo pavyzdžiu pasekė ir pilaitiškė keramikė ir bardė Vanda Sakalauskienė:



Na, o dar vienos Pilaitės bardės Irenos Maciulevič eiles lenkų kalba už mamą padeklamavo sūnus Česlavas. Jis pažymėjo, kad Poezijos pavasariai Pilaitėje jo garbaus

amžiaus mamai, beveik devyniasdešimties ir neypatingos sveikatos, suteikia stimulą gyventi nuo vieno tokio pavasario iki kito:



Maironiškų žėručių, aktualių ir šiam laikotarpiui, poeto kūryboje aptiko ir paviešino Pilaitės senjorų dienos centro „Diemedis“ aktyvios lankytojos Marija ir Genovaitė:





Apie emigruojančius jaunos Lietuvos žmones su jauduliu kalbėjo ir šio centro lankytoja, liaudies poetė, tautodailininkė, tremtinė ir politinė kalinė Karolina Biekšaitė-Jezerska. Ji pasisakymą vainikavo eilėraščiu „Neišvažiuok“:



Ilgą laiką felčeriavusi pilaitiškė Danutė Makuškienė pagilino šią temą paskaitydama savo eilėraštį „Kai palieka gandrai“:



Prie šios Lietuvai labai opios demografinės problemos tiko lietuvių kalbos mokytojos Pilaitėje Genutės Astrauskaitės-Remeikienės eilės „Mamos rankos“:



Prisimintas pilaitiškis poetas ir fotografas Jurgis Veršauskas, šiais metais savo noru pasitraukęs iš gyvenimo. Dalia Tarailienė perskaitė jo labai Maironišką ir labai dabartinei Lietuvai aktualų eilėraštį „Lietuva“:



Prisiminti ir jaunieji Pilaitės poetai. Savo eilių apie muziką pakviesta paskaityti būsimoji medikė Audronė Lašinskaitė:



Ne vieną kartą Pilaitės poezijos pavasariuose dalyvaujantis ir visokeriopai jį remiantis Seimo narys Paulius Saudargas buvo paprašytas paskaityti savo eilėraštį „Angelų lietus“.

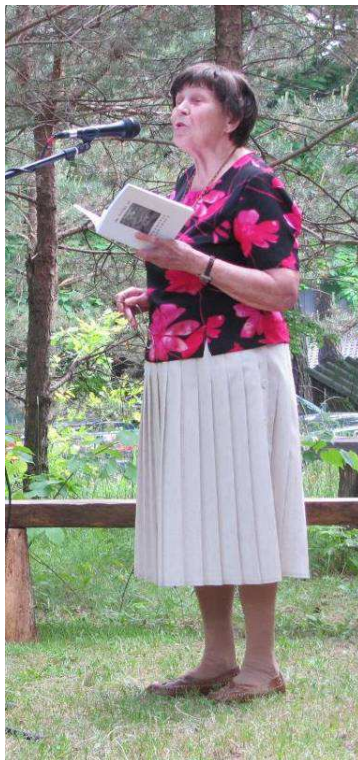
Jame tikėjimas, kad ir šiame pasaulyje yra angelų. Tai žmonės, kurie stengiasi nuveikti visiems gražius darbus:



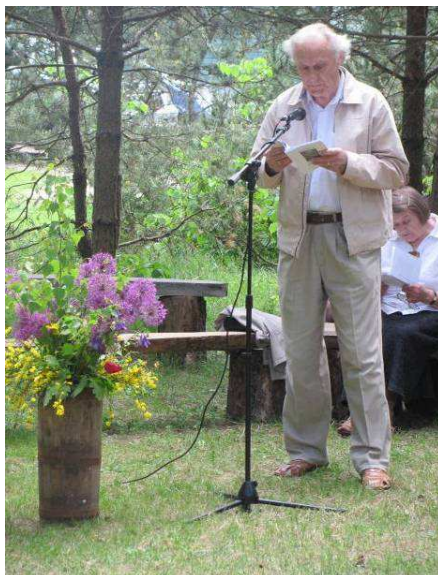
Tokių jis atrado ir Pilaitėje. Tad kiekvieną jų apdovanojo raudona rože ir Justino Marcinkevičiaus eilėraščių knyga „Papasakoti gyvenimą“:



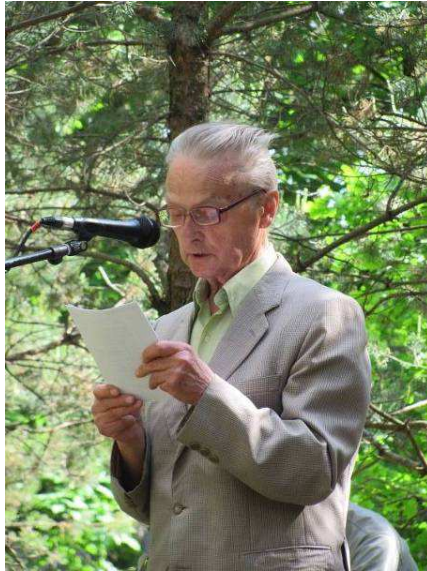
Optimistiškai skambėjo ir Birutės Serapinienės iš Žvėryno eilėraštis „Pavasaris“:



Na, o pilaitiško žurnalisto, poeto ir rašytojo Algirdo Justino Vaserio eilėraštis „Padūmavę, paūkavę“ paskatino atsigręžti į amžinąsias žmogiškosios būties vertybes:



Dalios Tarailienės Maironiškoje dvasioje užaugintu galiūnu, bebaimiu ištikimu Tautos sūnumi pristatytas žurnalistas, rašytojas, paskutinis politinis kalinys sovietų Lietuvoje, Nepriklausomybės akto signataras Gintautas Iešmantas skaitė eiles iš būsimų rinktinių:



Paskaitė ir apsidžiaugė, išgirdęs šiame pavasaryje nuoširdžiai skaitomas eiles Maironiui, eiles parašytas sekant Maironiu ir kitokią Tėvynės meilei ir žmogiškumui įkvėpiančią poeziją. Apsidžiaugė, nes patikėjo, kad Maironis, nors manė kitaip, iki šiol nemiręs. Gintautas Iešmantas, galintis pelnytai pasigirti gausia ir fundamentalia poetika, Pilaitės mokyklų bibliotekoms paliko keletą solidžių savo kūrybos knygų.

Renginio vedančioji Dalia Taralienė taip pat skaitė savo eiles:



Tarp jų ir eilėraštis „Sekant Maironiu“. Šis eilėraštis pasirinktas vietoje epigrafo Pilaitės giesmininkų ir jų bičiulių rinktinei „Be tavęs aš paukštis besparnis“. Ir užbaigė jį dešimtojo Poezijos pavasario Pilaitėje šventę šiais žodžiais: „**Paskraidė paukštė, ne vieną margą plunksną numetė, ne vieną giesmę išgiedojo. Skriski, Poezijos pavasario paukšte tolyn, nešk gėrį ir grožį, bet pavasarį vėl sugrįžki į mūsų mišką!**“

Taip baigėsi oficialioji šios šventės dalis. Linksmoji ištirpdė ribas tarp poezijos mylėtojų ir kūrėjų.

*

*

*

Karoliniškės poetus savo transportu atvežęs Karoliniškių bendruomenės pirmininkas ir seniūnaitis Kęstutis Turonis:



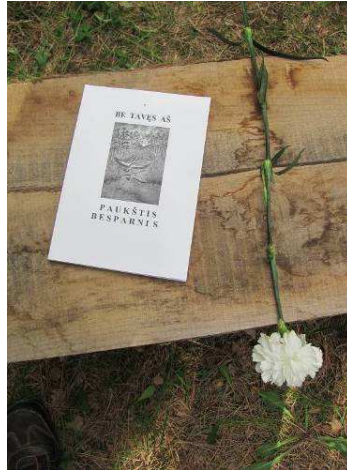
žvalgydamasis rojų primenančią Poezijos paukštės apsilankymo Pilaitėje aplinką įsivaizdavo, kaip smagu čia būtų sukonzertuoti trims Karoliniškėse gyvuojantiems chorams:



Išbuvę iki paskutinės šventės minutės galėjo įsiamžinti bendroje nuotraukoje:



Negalėję apsilankyti šioje šventėje ir pasiklausyti pilaitiškių ir jų artimų bičiulių kūrybos, gali pavartyti dešimtajam poezijos pavasariui Pilaitės miške išleistą knygėlę „Be tavęs aš paukštis besparnis“ virtualioje erdvėje:
http://www.pilaitesbendruomene.lt/pilaites_giesmininkai.html



O šis vienas iš jaunesnių Poezijos pavasario šventės dalyvių negalėjo apsispręsti, kuriam Poezijos paukštės Įkvėptajam ar Įkvėptajai įteikti savo rankomis surinktą laukinių gėlių puokštelę. Tad nebuvo nė vieno viršiausio:



*Parengė Angelė Šarlauskienė
Nuotraukos Jono Šarlausko*